PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (ketvirta kolegija) SPRENDIMAS

2006 m. vasario 1 d.*

Sujungtose bylose T-466/04 ir T-467/04

Elisabetta Dami, gyvenanti Milane (Italija), atstovaujama advokatų P. Beduschi ir S. Giudici,

ieškovė,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamą A. Folliard-Monguiral,

atsakovę,

kita VRDT apeliacinėje taryboje vykusios procedūros šalis

The Stilton Cheese Makers Association, įsteigta Surbiton, Surrey (Jungtinė Karalystė),

* Proceso kalba: prancūzų.

dėl dviejų ieškinių, pareikštų dėl 2004 m. rugsėjo 20 d. VRDT antrosios apeliacinės tarybos sprendimų (bylos R 973/2000-2 ir R 982/2002-2), susijusių su protesto procedūra tarp Elisabetta Dami ir *The Stilton Cheese Makers Association*,

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas H. Legal, teisėjai P. Lindh ir V. Vadapalas,

posėdžio sekretorė B. Pastor, kanclerio pavaduotoja,

susipažinęs su 2004 m. lapkričio 19 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktais ieškiniais,

susipažinęs su 2005 m. gegužės 2 d. Pirmosios instancijos teismo ketvirtosios kolegijos pirmininko nutartimi sujungti bylas T-466/04 ir T-467/04,

susipažinęs su 2005 m. birželio 10 d. Pirmosios instancijos kanceliarijoje gautu atsiliepimu į ieškinį,

įvykus 2005 m. spalio 27 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 1999 m. spalio 11 d. ieškovė Elisabetta Dami, remdamasi iš dalies pakeistu 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1), pateikė Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) Bendrijos prekių ženklo paraišką.

2 Prašomas įregistruoti prekių ženklas yra žodinis prekių ženklas GERONIMO STILTON.

3 Prekės ir paslaugos, kurioms buvo prašoma įregistruoti prekių ženklą, priklauso peržiūrėtos ir pataisytos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams, įregistruotiems 16, 25, 28, 29, 30 ir 41 klasėms.

4 Kiekvienos iš 29 ir 30 klasių prekės atitinka tokį apibūdinimą:

— 29 klasė: „Mėsa, žuvis, negyvi moliuskai ir vėžiagyviai, paukštiena ir žvėriena, mėsos ekstraktai, mėsos konservai (skardinėse), konservuoti, džiovinti, virti ir kepti vaisiai ir daržovės, drebučiai, uogienės, kiaušiniai, pienas, pieno produktai, sūriai, sviestas, jogurtas, pieno gėrimai, maistiniai aliejai ir riebalai, marinatai, vaisių konservai, daržovių konservai, mėsos konservai, žuvies konservai“,

— 30 klasė: „Konditerijos gaminių tešla, tešlos gaminiai, karamelė, kava, arbata, kakava, cukrus, ryžiai, tapijoka, kavos pakaitalai, miltai, grūdų produktai, duona, sausainiai, tortai, kepiniai, pralinė, valgomieji ledai ir šaldytas kremas, medus, sirupas, pipirai, actas, padažai, prieskoniai, ledas, kavos, kakavos ar šokoladiniai gėrimai“.

5 Ši paraiška 2000 m. birželio 5 d. buvo paskelbta *Bendrijos prekių ženklų biuletenyje* Nr. 45/00.

6 2000 m. rugsėjo 5 d. *The Stilton Cheese Makers Association,* remdamasi Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punktu ir 8 straipsnio 4 dalimi, pareiškė protestą prieš prašomo įregistruoti prekių ženklo įregistravimą 16, 29 ir 30 klasėms priklausančioms prekėms. Grįsdama savo protestą, protesto pareiškėja nurodė keliose valstybėse narėse įregistruotus prekių ženklus, panašius į žodį „stilton“ ir susijusius su pieno produktais.

7 2002 m. rugsėjo 30 d. Sprendimu VRDT protestų skyrius protestą patenkino 29 ir 30 klasėms priklausančių prekių atžvilgiu, o likusią protesto dalį atmetė.

8 2002 m. lapkričio 29 d. ieškovė, remdamasi Reglamento Nr. 40/94 59 straipsniu, pateikė VRDT apeliaciją dėl Protestų skyriaus sprendimo, kuriai buvo suteiktas R 982/2002-2 bylos numeris ir kuri buvo paskirta VRDT antrajai apeliacinei tarybai. Ji Apeliacinės tarybos prašė atmesti protestą ne tik 16 klasės, bet ir 29 ir 30 klasėms priklausančių prekių atžvilgiu.

9 Tą pačią dieną protesto pareiškėja taip pat pateikė apeliaciją dėl to paties sprendimo, kuriai buvo suteiktas R 973/2002-2 bylos numeris ir kuri buvo paskirta tai pačiai VRDT antrajai apeliacinei tarybai. Ji Apeliacinės tarybos prašė patenkinti protestą ne tik 29 ir 30 klasėms, bet ir 16 klasei priklausančių prekių atžvilgiu.

10 Šalys keturis kartus pateikė bendrus prašymus sustabdyti procedūrą byloje R 973/2002-2. Apeliacinė taryba šiuos prašymus patenkino. Nors formaliai Apeliacinė taryba bylų nesujungė, byloje R 973/2002-2 pateikti bendri prašymai sustabdyti apeliacinę procedūrą buvo laikomi paduotais ir dėl apeliacinės procedūros byloje R 982/2002-2. Dėl ketvirto prašymo sustabdyti Apeliacinė taryba 2004 m. balandžio 2 d. pranešime šalims nurodė:

„Patvirtiname Jums, kad apeliacinė procedūra yra sustabdyta dviejų mėnesių laikotarpiui iki 2004 m. birželio 5 d. Atsižvelgiant į ankstesnius prašymus šis

sustabdymo laikotarpis laikomas galutiniu, nebent šalys dėl išskirtinės priežasties pagrįs, kad sustabdymas turėtų būti pratęstas."

11 2004 m. birželio 3 d. laišku ieškovė paprašė, kad prašomu įregistruoti prekių ženklu pažymėtų prekių sąrašas būtų apribotas taip, kad 29 klasėje būtų panaikinta nuoroda į „pieno produktai ir sūriai", o 30 klasė būtų papildyta patikslinimu „išskyrus bet kokį varškės pagrindu pagamintą maistą ar gėrimą".

12 2004 m. birželio 4 d. laišku šalys Apeliacinės tarybos bendrai paprašė sustabdyti procedūrą. Šiame laiške šalys taip pat pareiškė, kad ieškovė nurodo 2004 m. birželio 3 d. laiško, kuriame ji „prašo pakeisti minėtų prekių specifikaciją šioje prekių ženklo paraiškoje", turinį, o „(protesto pareiškėjos) situacija yra tokia: kai tik <...> šių prekių specifikacija šioje paraiškoje (bus pakeista) taip, kad (29 klasėje) bus išbraukta nuoroda į „sūrius, pieno produktus" ir „produktus, patenkančius į sąvoką „pieno produktai plačiąja prasme", būtent, pienas, pieno produktai, sviestas, pieno gėrimai ir jogurtai", o „30 klasėje <...> (išbraukti nuorodą į) bet kokį maistą ar gėrimą, kuriame yra varškės arba kuris pagamintas varškės pagrindu, protestas (bus) atsiimtas".

13 2004 m. birželio 15 d. laišku Apeliacinė taryba pranešė šalims, kad ji 2004 m. birželio 4 d. laišką aiškina kaip bendrą prašymą apriboti prekių ženklu pažymėtų prekių sąrašą ir vadovaudamasi šiuo prašymu pateikė šalims apribotą sąrašą. Tame pačiame laiške Apeliacinė taryba taip pat pridūrė, kad „tuo atveju, jei (protesto pareiškėja) norėtų atsiimti protestą", šalių iki 2004 m. liepos 14 d. prašoma nurodyti, ar jos susitarė dėl protesto ir apeliacinėje procedūroje patirtų išlaidų pasidalijimo. Tiksliau

ji nurodė, kad jei šalys dėl to nesusitarė, ji priims sprendimą dėl procedūros išlaidų padalijimo.

14 2004 m. birželio 16 d. laišku ieškovė Apeliacinės tarybos paprašė palikti tokį aiškinimą, koks, atrodo, išdėstytas 2004 m. birželio 15 d. laiške, ir patvirtinti, jog vienintelis prekių ženklu pažymėtų prekių sąrašo apribojimas buvo nurodytasis jos 2004 m. birželio 3 d. laiške. Ji patvirtino, kad 2004 m. birželio 4 d. laiškas buvo tik bendras prašymas sustabdyti apeliacinę procedūrą, kadangi šalių interesai išsiskyrė, nes protesto pareiškėja pareikalavo daugiau pakeitimų nei nurodyta 2004 m. birželio 3 d. laiške.

15 2004 m. birželio 23 d. laišku Apeliacinė taryba šį prašymą atmetė. Visų pirma ji priminė, kad prekių ženklu pažymėtų prekių sąrašo apribojimas negali būti atšauktas, nes jis tapo privalomas. Be to, ji manė, kad 2004 m. birželio 4 d. bendro šalių laiško formuluotė „kai tik šių prekių specifikacija šioje paraiškoje (bus pakeista) <...> protestas bus atsiimtas“ galėjo būti suprantama tik kaip prašymas apriboti šį sąrašą. Be to, iš to, kad šalys bendrai pasirašė ir išsiuntė laišką, ji padarė išvadą, kad taip ieškovė išreiškė savo sutikimą su šia sąlyga. Todėl Apeliacinė taryba manė, kad ji tiesiog patenkino bendrą šalių prašymą gauti patvirtinimą, kad prekių ženklu pažymėtų prekių sąrašo apribojimas buvo priimtas be pakeitimų.

16 2004 m. liepos 1 d. laišku protesto pareiškėja Apeliacinei tarybai priminė, kad ji rengėsi atsiimti protestą, tik jeigu 2004 m. birželio 15 d. Apeliacinės tarybos laiške nurodytas prekių ženklu pažymėtų prekių sąrašas nebus pakeistas.

17 2004 m. liepos 23 d. laišku protesto pareiškėja paprašė Apeliacinės tarybos patvirtinti, kad šis sąrašas buvo galutinai apribotas vadovaujantis 2004 m. birželio 15 d. Apeliacinės tarybos laišku.

18 2004 m. liepos 29 d. laišku Apeliacinė taryba patvirtino, kad minėtas sąrašas buvo apribotas, kaip nurodyta jos 2004 m. birželio 15 d. laiške, ir todėl laikoma, jog protestas yra atsiimtas.

19 Apeliacinė taryba 2004 m. rugsėjo 20 d. abiejose bylose priimtuose sprendimuose (toliau – ginčijami sprendimai) manė, kad atsižvelgiant į tai, kad protesto atsiėmimas užbaigė procedūrą, vienintelis spręstinas klausimas yra išlaidų padalijimas, nes šalys dėl to nesusitarė. Šiuo atžvilgiu, remdamasi Reglamento Nr. 40/94 81 straipsnio 2 ir 3 dalimis, ji nusprendė nurodyti kiekvienai šaliai padengti savo protesto ir apeliacinėje procedūrose patirtas išlaidas.

Šalių reikalavimai

20 Kiekvienoje byloje ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

— nustatyti, jog 2004 m. birželio 4 d. VRDT skirtame ir bendrai ieškovės ir protesto pareiškėjos pasirašytame laiške nebuvo pareiškimo, kuriuo siekiama pabaigti procedūrą Apeliacinėje taryboje, o tik prašymas šią procedūrą sustabdyti,

— panaikinti ginčijamus sprendimus ir persiųsti bylas VRDT apeliacinei tarybai,

— priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.

21 Kiekvienoje byloje VRDT Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti ginčijamus sprendimus,

— priteisti iš kiekvienos šalies padengti savo bylinėjimosi Pirmosios instancijos teisme išlaidas.

Dėl teisės

Šalių argumentai

22 Ieškovė teigia, kad Apeliacinė taryba klydo manydama, kad šalys išreiškė bendrą valią užbaigti procedūrą VRDT. Šiuo atžvilgiu ji tvirtina, kad bendras 2004 m. birželio 4 d.

šalių laiškas buvo paprastas prašymas sustabdyti procedūrą, siekiant draugiškai susitarti dėl iš prašomu įregistruoti prekių ženklu pažymėtų prekių sąrašo išbrauktinų prekių.

23 Atvirkščiai, minėtame laiške nėra jokio pareiškimo, kuriuo būtų siekiama užbaigti procedūrą Apeliacinėje taryboje. Iš jo aiškiai matyti, kad šalys nesusitarė užbaigti procedūros. Pirma, šiame laiške nurodoma, kad 2004 m. birželio 3 d. laišku ieškovė Apeliacinės tarybos prašė apriboti nurodytų prekių sąrašą, kaip dėl to 2003 m. gruodžio 22 d. susitarta su protestą pareiškusiu asmeniu. Antra, jame nurodoma, kad protesto pareiškėja, nors ir pritarė šiam prašymui apriboti sąrašą, tačiau nurodė, kad ji atsisakys protesto, tik jei tam tikros prekės, dėl kurių nebuvo draugiškai susitarta, bus taip pat išbrauktos iš nagrinėjamo sąrašo.

24 Iš to ieškovė daro išvadą, kad Apeliacinė taryba neteisingai aiškino šalių VRDT pateiktą prašymą sustabdyti procedūrą.

25 VRDT mano, kad ieškinys yra pagrįstas ir kad ginčijami sprendimai turi būti panaikinti. Ji nurodo, kad teismo praktika pripažino tokių reikalavimų priimtinumą (2004 m. birželio 30 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *GE Bets prieš VRDT – Atofina Chemicals (BIOMATE)*, T-107/02, Rink. p. II-1845, 32–36 punktai ir 2005 m. gegužės 4 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Reemark prieš VRDT – Bluenet (Westlife)*, T-22/04, Rink. p. II-1559, 16–19 punktai).

26 Dėl bylos esmės VRDT, kaip ir ieškovė, mano, kad 2004 m. birželio 4 d. laiške buvo tik bendras šalių prašymas sustabdyti procedūrą. Todėl ji daro išvadą, kad

apribodama prašomu įregistruoti prekių ženklu pažymėtų prekių sąrašą Apeliacinė taryba pažeidė Reglamento Nr. 40/94 44 straipsnio 1 dalį.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

Dėl šalių reikalavimų priimtinumo

27 Visų pirma būtina pažymėti, kad pirmuoju reikalavimu ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo nustatyti, jog 2004 m. birželio 4 d. VRDT skirtame ir bendrai ieškovės ir protesto pareiškėjos pasirašytame laiške nebuvo pareiškimo, kuriuo siekiama pabaigti procedūrą Apeliacinėje taryboje, o tik prašymas šią procedūrą sustabdyti. Šis reikalavimas nėra neatsiejamas nuo antrojo ieškovės reikalavimo, kuriuo siekiama panaikinti ginčijamus sprendimus, nes jis yra vienas iš jį grindžiančių argumentų. Todėl nėra reikalo dėl jo priimti atskirą sprendimą.

28 Pirmuoju reikalavimu VRDT Pirmosios instancijos teismo prašo panaikinti ginčijamus sprendimus.

29 Šiuo atžvilgiu būtina priminti, kad procese, susijusiame su ieškiniu dėl Apeliacinės tarybos sprendimo dėl protesto procedūros, VRDT neturi teisės pakeisti ginčo ribų,

nustatytų paraišką prekių ženklui pateikusio asmens ir protestą pareiškusio asmens reikalavimuose bei tvirtinimuose (2004 m. spalio 12 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Vedial prieš VRDT* C-106/03 p, Rink. p. I-9573, 26 punktas, kuris apeliacine tvarka patvirtino 2002 m. gruodžio 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimą *Vedial prieš VRDT – France Distribution (HUBERT*, T-110/01, Rink. p. II-5275; minėto Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Westlife* 16 punktas ir 2005 m. birželio 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Spa Monopole prieš VRDT – Spaform (SPAFORM)*, T-186/04, Rink. p. II-2333, 19 punktas).

30 Vis dėlto iš šios Bendrijos teismų praktikos neišplaukia, kad VRDT turi prašyti atmesti ieškinį dėl vienos iš Apeliacinių tarybų sprendimo panaikinimo. Iš tikrųjų, nors VRDT nėra suteikta teisė pareikšti ieškinį dėl Apeliacinės tarybos sprendimo, ji neturi sistemingai ginti bet kurio Apeliacinės tarybos priimto ginčijamo sprendimo arba būtinai prašyti atmesti bet kurį dėl tokio sprendimo pareikštą ieškinį (minėtų sprendimų *BIOMATE* 34 punktas; *Westlife* 17 punktas ir *SPAFORM* 20 punktas).

31 Tokiomis aplinkybėmis niekas netrukdo VRDT palaikyti ieškovės reikalavimų arba nuspręsti pasikliauti Pirmosios instancijos teismo nuomone, pateikiant visus, jos manymu, tinkamus argumentus, skirtus paaiškinti savo poziciją Pirmosios instancijos teismui (minėto Pirmosios instancijos teismo sprendimo *BIOMATE* 36 punktas ir 2005 m. spalio 25 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Peek & Cloppenburg prieš VRDT (Cloppenburg)*, T-379/03, Rink. p. II-4633, 22 punktas).

32 Tačiau ji negali prašyti panaikinti arba pakeisti Apeliacinės tarybos sprendimo tais klausimais, kurie nėra išdėstyti ieškinyje, arba pateikti įrodymų, kurie nėra išdėstyti ieškinyje (minėtų sprendimų *Vedial prieš VRDT* 34 punktas ir *Cloppenburg* 22 punktas).

33 Nagrinėjamu atveju konstatuotina, kad VRDT nurodė tik argumentus, palaikančius ieškovės ieškinio pagrindą, kad Apeliacinė taryba klydo manydama, kad šalys išreiškė bendrą valią užbaigti procedūrą VRDT. Todėl reikalavimai, kuriais VRDT prisijungė prie ieškovės reikalavimų dėl panaikinimo, turi būti pripažįstami priimtinais tiek, kiek šie reikalavimai ir argumentai, kuriais jie grindžiami, neviršija ieškovės pateiktų reikalavimų ir ieškinio pagrindų ribų.

Dėl esmės

34 Grįsdama ieškinį, ieškovė, palaikoma VRDT, tvirtina, kad Apeliacinė taryba klydo manydama, kad šalys išreiškė bendrą valią užbaigti procedūrą VRDT. Šiuo atžvilgiu būtina pažymėti, kad ginčijamuose sprendimuose nėra aiškiai nurodoma, kad procedūra yra užbaigiama.

35 Tačiau turi būti laikoma, kad, remdamasi prielaida, jog „protesto atsiėmimas užbaigė procedūrą“ (žr. argumentą, nurodytą atitinkamai 20 ir 21 ginčijamų sprendimų konstatuojamosiose dalyse), spręsdama dėl VRDT procedūros išlaidų, Apeliacinė taryba numanomai nusprendė užbaigti procedūrą.

36 Nors minėtas argumentas nėra tikslinamas, išdėstyti faktai dėl procedūros eigos ir ypač dėl šalių ir Apeliacinės tarybos pasikeitimo laiškais (žr. atitinkamai ginčijamų

sprendimų 9–18 ir 10–19 punktus) yra pakankamai išsamūs, kad leistų Pirmosios instancijos teismui suprasti ir patikrinti priežastis, dėl kurių Apeliacinė taryba manė, kad ieškovė apribojo prekių ženklo paraišką, o protesto pareiškėja atitinkamai atsiėmė protestą.

37 Todėl reikia nagrinėti, ar šiuo atveju Apeliacinė taryba galėjo teisėtai padaryti išvadą dėl šalių bendros valios užbaigti procedūrą Apeliacinėje taryboje. Šiuo atžvilgiu būtina priminti, kad dėl prekių ženklo registracijos paraiškos ar protesto atsiėmimo iš dalies arba visiškai sąlygų ir tvarkos Reglamento Nr. 40/94 44 straipsnio 1 dalis numato, jog pareiškėjas gali bet kada atšaukti savo Bendrijos prekių ženklo paraišką arba apriboti joje nurodytų prekių ar paslaugų sąrašą.

38 Be to, pagal 1995 m. gruodžio 13 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2868/95, skirto įgyvendinti Tarybos reglamentą (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 303, p. 1) 20 straipsnio 5 dalį, jei, vadovaudamasis Reglamento Nr. 40/94 44 straipsnio 1 dalimi, pareiškėjas apriboja prekių ir paslaugų sąrašą, VRDT apie tai praneša protestą reiškiančiai šaliai ir paragina ją per nustatytą terminą pateikti atsakymą, ar ji ir toliau protestuoja, o jei protestuoja, tai dėl kurių sąraše likusių prekių ir paslaugų.

39 Pagal teismo praktiką teisę apriboti prekių ir paslaugų sąrašą turi tik paraišką dėl Bendrijos prekių ženklo pateikęs asmuo, kuris bet kuriuo metu gali pateikti atitinkamą prašymą VRDT. Tokiomis aplinkybėmis paraiškos Bendrijos prekių ženklui atšaukimas visiškai ar iš dalies arba joje nurodytų prekių ar paslaugų sąrašo apribojimas turėtų būti aiškus ir besąlygiškas (žr. 2002 m. vasario 27 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Ellos prieš VRDT (ELLOS)*, T-219/00, Rink., p. II-753, 61 punktą).

40 Galiausiai nors teisės aktų leidėjas aiškiai nenumatė galimybės atsiimti protesto, nes Reglamento Nr. 40/94 44 straipsnio 1 dalis numato tik prekių ženklo paraiškos atsiėmimą, Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad atsižvelgiant į tai, kad pagal šio reglamento sistemą prekės ženklo pareiškėjas ir protestą pareiškęs asmuo protesto procedūroje yra lygūs, laikytina, kad ši lygybė galiojo ir galimybės atsiimti procedūros dokumentus atžvilgiu (2003 m. liepos 3 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Lichtwer Pharma prieš VRDT – Biofarma Sedonium),* T-10/01, Rink. p. II-2225, 15 punktas ir 2004 m. vasario 9 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Synopharm prieš VRDT – Pentafarma (DERMAZYN),* T-120/03, Rink. p. II-509, 19 punktas).

41 Nagrinėjamu atveju Pirmosios instancijos teismas pažymi, kad Apeliacinės tarybos tvirtinimas, jog šalys išreiškė bendrą valią užbaigti procedūrą, neatitinka faktų.

42 Iš tikrųjų visų pirma būtina pažymėti, kad vienintelis aiškus ir besąlyginis prašymas apriboti prekių ženklu pažymėtų prekių sąrašą yra tas, kuris buvo perduotas 2004 m. birželio 3 d. ieškovės laišku.

43 Be to, priešingai nei reikalauja minėta teismo praktika, 2004 m. birželio 4 d. bendrame šalių laiške nėra jokio aiškaus ir besąlyginio prekių ženklo paraiškos ar protesto atsiėmimo visiškai ar iš dalies.

44 Atsižvelgiant į jo formuluotę, ieškovė ir VRDT visiškai teisingai tvirtina, kad šiame laiške yra tik bendras prašymas sustabdyti procedūrą Apeliacinėje taryboje. Iš

tikrųjų vienintelis aiškus Apeliacinei tarybai skirtas prašymas šiame laiške yra toks:

„Abiejų šalių vardu šiuo laišku prašome sustabdyti apeliacinę procedūrą."

45 Todėl laiške matyti tik atitikimo nebuvimas tarp 2004 m. birželio 3 d. laiške ieškovės ir protesto pareiškėjos išdėstytų pozicijų dėl prekių ženklu pažymėtų prekių sąrašo apribojimo.

46 Be to, būtų prieštaringa manyti, kad 2004 m. birželio 4 d. laiške buvo bendras šalių prašymas sustabdyti procedūrą ir tuo pačiu metu prašymas ją užbaigti, nes atsiėmus protestą nebelieka prašymo sustabdyti procedūrą dalyko.

47 Išvada, kad 2004 m. birželio 4 d. laiške nebuvo prašymo sustabdyti procedūrą, yra pagrindžiama ir prieš šį prašymą buvusiais įvykiais. Iš tikrųjų iš bylos dokumentų matyti, kad, siekiant šalims leisti susitarti, jų prašymas sustabdyti procedūrą buvo patenkintas kelis kartus. 2004 m. balandžio 2 d. pranešime, ketvirtą kartą sustabdančiame procedūrą, Apeliacinė taryba pabrėžė, kad „atsižvelgiant į ankstesnius prašymus šis sustabdymo laikotarpis laikomas galutiniu, nebent šalys dėl išskirtinės priežasties pagrįs, kad sustabdymas turėtų būti pratęstas". Todėl 2004 m. birželio 4 d. laišką reiktų aiškinti atsižvelgiant į šias aplinkybes, t. y. atsižvelgiant į tai, kad Apeliacinė taryba įspėjo šalis, kad iš esmės ji daugiau netenkins prašymų sustabdyti procedūrą, nebent šalys dėl išskirtinių priežasčių pagrįs, kad sustabdymas turėtų būti pratęstas.

48 Be to, joks įrodymas byloje neleidžia daryti išvados apie vėlesnį susitarimą, pagrindžiantį procedūros užbaigimą. Atvirkščiai, nuo 2004 m. birželio 4 d. laiško iki ginčijamų sprendimų priėmimo vykęs šalių susirašinėjimas rodo nuolatinį šalių nesutarimą dėl prašomu prekių ženklu pažymėtų prekių sąrašo apribojimo, kurį ieškovė turėjo būti atlikusi tam, kad protesto pareiškėja sutiktų atsiimti protestą.

49 2004 m. birželio 15 d. laiške, atsakydama į 2004 m. birželio 4 d. bendrą šalių laišką, Apeliacinė taryba joms pranešė, kad, vadovaudamasi protesto pareiškėjos pozicija, tačiau negavusi ieškovės sutikimo dėl tokio aiškinimo, ji suprato, jog pozicija dėl prašomu prekių ženklu pažymėtų prekių sąrašo apribojimo yra bendra.

50 Todėl ieškovė 2004 m. birželio 16 d. laiške VRDT prieštaravo, esą ji sutikusi su 2001 m. birželio 15 d. Apeliacinės tarybos laiške numatytu apribojimu. Ji priminė sutikusi tik su apribojimais, nurodytais 2004 m. birželio 3 d. laiške, ir todėl pareikalavo, kad Apeliacinė taryba iš naujo apsvarstytų savo 2004 m. birželio 15 d. laišką.

51 Nepaisydama šio prieštaravimo, Apeliacinė taryba 2004 m. birželio 23 d. laišku patvirtino aiškinimą, kad tai yra prašymas apriboti nurodytas prekes, nė nepasikonsultavusi su šalimis, kad išsiaiškintų tikslią 2004 m. birželio 4 d. laiško prasmę. Ji nurodė, kad atsižvelgiant į laiško formuluotę ir tai, kad šalys jį pasirašė, jis galėjo būti suprantamas tik kaip prašymas apriboti nurodytas prekes ir kad toks prašymas, tapęs privalomu, negalėjo būti atšauktas.

52 Aiškaus ir besąlyginio sutarimo užbaigti procedūrą nebuvimas yra taip pat akivaizdus dėl aplinkybės, kad 2004 m. liepos 1 d. laiške protesto pareiškėja priminė

siekusi atsiimti protestą tik su „aiškia sąlyga“, kad prekių ženklu pažymėtų prekių sąrašas, nurodytas 2004 m. birželio 15 d. Apeliacinės tarybos laiške, nebus pakeistas. 2004 m. liepos 23 d. laiške protesto pareiškėja Apeliacinės tarybos taip pat paprašė patvirtinti, kad sąrašas buvo būtent taip apribotas ir kad protestas laikomas atsiimtu.

53 Galiausiai, nepaisydama 2004 m. birželio 16 d. laiške išreikšto aiškaus ieškovės atsisakymo apriboti prašomu įregistruoti prekių ženklu pažymėtų prekių sąrašą taip, kaip to reikalauja protesto pareiškėja, 2004 m. liepos 29 d. laiške, kurio kopija buvo nusiųsta ir ieškovei, Apeliacinė taryba protestą pareiškusiam asmeniui patvirtino: „Buvo įvykdytas apribojimas, kuris nurodytas mūsų (2004 m. birželio 15 d.) laiške, ir <...> todėl laikoma, jog protestas yra atsiimtas.“ Tačiau, atsižvelgiant į ieškovės poziciją, kurią ji pareiškė 2004 m. birželio 16 d. laiške, ir vėliau jai nepateikus priešingo prašymo, Apeliacinės tarybos padaryta išvada yra visiškai nepagrįsta.

54 Iš to, kas pasakyta, išplaukia, kad ginčijamuose sprendimuose yra faktinė klaida, ir todėl jie turi būti panaikinti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

55 Pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi Apeliacinės tarybos sprendimai naikinami, ir todėl VRDT, nepaisant jos reikalavimų, turi būti laikoma pralaimėjusia šalimi, ji turi atlyginti ieškovės nurodytas bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (ketvirtoji kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti 2004 m. rugsėjo 20 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) antrosios apeliacinės tarybos sprendimus (bylos R 973/2000-2 ir R 982/2002-2).**

2. **Priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.**

Legal Lindh Vadapalas

Paskelbta 2006 m. vasario 1 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kancleris Pirmininkas

E. Coulon H. Legal